

दानियलको पुस्तक - बत्तीसौँ

सिंहहरूदेखि छलसम्म: दानिएल ६ र अन्त्यकालीन भविष्यवाणीको गहन अध्ययन

Jeff Pippenger

2023-12-27

दानियेल अध्याय छ, दानियेलका पहिलो छ अध्यायहरूमा रहेको तेस्रो रेखा हो, जसले आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सङ्कटको प्रत्यक्ष दृष्टान्त प्रस्तुत गर्दछ। अध्याय तीनमा नबूकदनेसरको सुनको प्रतिमा र ती तीन विश्वासी जनहरूले उचालिएको झण्डाको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसलाई सारा संसारले हेर्छ।

तब राजा नबूकदनेसरले आफूले खडा गरेको मूर्तिको प्रतिष्ठा-अर्पणमा उपस्थित हुनका लागि राजकुमारहरू, राज्यपालहरू, प्रधानहरू, न्यायीहरू, कोषाध्यक्षहरू, मन्त्रिहरू, शासकहरू, र सबै प्रान्तहरूका अधिकारीहरूलाई एकत्र गर्न पठाए। दानियेल ३:२।

तेस्रो अध्यायमा ती तीन योग्य पुरुषहरूले निहुरिन अस्वीकार गरे, र तिनीहरूको त्यस कार्यले तिनीहरूमाथि आगोको भट्टीको सतावट ल्यायो; जबकि छैटौँ अध्यायमा दानियेल दिनमा तीन पटक निहुरिन्छन्, र उनको त्यस कार्यले तिनीमाथि सिंहको ओडारको सतावट ल्यायो। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, तिनीहरूले आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी सतावटलाई आराधनाको निर्णयको रूपमा प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन दुवै अवस्थामा विश्वासीहरूले पहिले नै निर्धारण गरिसकेका छन्। एक लाख चवालीस हजारलाई प्रतीक गर्ने तीन र एकको संयोजनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरू सतावटको हलचल आइपुग्नुभन्दा अघि नै सत्यमा स्थिर भइसकेका छन्।

“स्वर्गदूतले भन्यो, ‘आफ्नो आत्मत्याग गर; तिमीहरूले छिट्टै अगाडि बढ्नेछौ।’ हामीमध्ये कतिपयले सत्य प्राप्त गर्न र क्रमशः पाइलापाइला गर्दै अघि बढ्न समय पाएका छौं, र हामीले चालेका प्रत्येक पाइलाले हामीलाई अर्को पाइला चाल्न शक्ति दिएको छ। तर अब समय प्रायः समाप्त हुन लागेको छ, र जुन कुरा हामीले वर्षौं लगाएर सिकेका छौं, उनीहरूले त्यो केही महिनामै सिक्नुपर्नेछ। तिनीहरूले धेरै कुरा बिर्सन पनि पर्नेछ र धेरै कुरा फेरि नयाँ गरी सिक्नुपर्नेछ। जब आदेश जारी हुन्छ, तब जसले पशु र त्यसको मूर्तिको छाप ग्रहण गर्ने छैनन्, तिनीहरूसँग अहिले नै यस्तो दृढ निश्चय हुनुपर्छ कि भन्न सक्नु, होइन, हामी पशुको व्यवस्थालाई मान्यता दिनेछैनौं।” Early Writings, 68.

पाँचौँ अध्यायमा, आइतबारको व्यवस्थाले पृथ्वीको पशुको अन्त्यलाई सम्बोधन गरिरहेको छ, र पर्खाल हुँदै आएका शत्रुहरूद्वारा ल्याइएको न्यायलाई पनि।

त्यही रात कल्दीहरूका राजा बेलशस्सर मारिए। अनि करिब बासट्टी वर्षका मादी दारियसले राज्य प्राप्त गरे। दानियेल ५:३०, ३१।

छैटौँ अध्यायमा, सिंहको ओडारमा राजाको छाप लगाइएद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको परमेश्वरका जनहरूको छाप लगाइनु पहिचान गरिन्छ।

अनि एउटा ढुङ्गा ल्याइयो र गुफाको मुखमा राखियो; र दानिएलको विषयमा गरिएको व्यवस्था परिवर्तन नहोस् भनी राजाले आफ्नै मुद्राछापले, साथै आफ्ना सरदारहरूका मुद्राछापले पनि त्यसलाई मोहर लगायो। दानिएल ६:१७।

तीनवटै रेखाहरूले प्रकाशितवाक्य अध्याय एघारमा उल्लेख गरिएको महान् भूकम्पको घडीमा बादलमा उच्च पारिएको ध्वजाको विशेषताहरूमा आ-आफ्नो योगदान पुऱ्याउँछन्।

अनि तिनीहरूले स्वर्गबाट यसो भनी आएको एउटा ठूलो स्वर सुने, “यता माथि आओ।” अनि तिनीहरू बादलमा स्वर्गमा उक्लिए; र तिनीहरूका शत्रुहरूले तिनीहरूलाई देखे। अनि त्यही घडी एउटा ठूलो भूकम्प भयो, र शहरको दशौँ भाग ढल्यो, अनि त्यस भूकम्पमा सात हजार मानिस मारिए; र बाँकीहरू भयभीत भए, र स्वर्गका परमेश्वरलाई महिमा दिए। प्रकाश ११:१२, १३.

दानियेल अध्याय छले परमेश्वरका जनहरूको छाप लगाइने कार्यलाई चिन्हित गर्दछ, तर अझ विशेष रूपमा यसले “प्रधानहरू, राज्यपालहरू, सरदारहरू, सल्लाहकारहरू, र सेनापतिहरू” को महासंघमाथिको दण्डलाई सम्बोधन गर्दछ, जसले राजालाई धोका दिएर दानियेललाई मार्न उद्यत तुल्यायो। राज्यको प्रतीक राजाको छल, एउटा महत्त्वपूर्ण भविष्यसूचक विषय हो, जसमा अनेक भविष्यसूचक साक्षीहरू समावेश छन्। अध्याय तीनका नबूकदनेसर वा अध्याय पाँचका बेलशज्जरभन्दा भिन्न, जो दुवै संकट आइपुगेपछि मात्र दानियेल र ती तीन साक्षीहरूप्रति सचेत भए, संकट आउनुअघि नै दारियसको दानियेलप्रतिको “विशेष अनुकम्पा” ले आइतबारको व्यवस्थासम्बन्धी संकटका लागि भिन्न परिवेशलाई चिन्हित गर्दछ।

दानीएल अन्य दुई अध्यक्षहरूभन्दा “श्रेष्ठ ठहरिएका” थिए, र ती तीन अध्यक्षहरू एक सय बीस जना शासकहरूमाथि नियुक्त थिए। दानीएललाई मुख्यतः ती अध्यक्षहरू र शासकहरूसँग तुलनात्मक विरोधमा प्रस्तुत गरिएको छ, र उनी पाँचद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छलको महासंघ गठन गर्ने ती दुईभन्दा बढी अनुगृहीत छन् (पाँच मूर्ख कन्याहरू)।

दारियसले राज्यभरि रहने गरी राज्यमाथि एक सय बीस जना अधिपतिहरू नियुक्त गर्न उचित ठाने; र तीमाथि तीन जना अध्यक्षहरू राखे, जसमा दानिएल पहिलो थिए; ताकि ती अधिपतिहरूले उनीहरूलाई हिसाब दिन सकून्, र राजालाई कुनै हानि नहोस्। तब यस दानिएललाई अध्यक्षहरू र अधिपतिहरूभन्दा उच्च मानियो, किनकि उनमा उत्कृष्ट आत्मा थियो; र राजाले उनलाई सारा राज्यको माथि नियुक्त गर्ने विचार गरे। तब अध्यक्षहरू र अधिपतिहरूले राज्यसम्बन्धी विषयमा दानिएलको विरुद्ध कुनै आरोप लगाउने अवसर खोजे; तर उनीहरूले कुनै अवसर वा दोष भेटाउन सकेनन्; किनकि उनी विश्वासी थिए, र उनमा कुनै त्रुटि वा दोष पाइएन। तब ती मानिसहरूले भने, “हामी यस दानिएलको विरुद्ध कुनै अवसर भेटाउनेछैनौं, जबसम्म हामीले उनका परमेश्वरको व्यवस्थासम्बन्धी विषयमा त्यसलाई नपाउँ।” दानिएल ६:१-५।

दारा अन्त्यकालमा राजाको विरुद्धमा गरिने एक छललाई दृष्टान्तस्वरूप प्रयोग गरिँदैछ, जसले दस राजाहरू (संयुक्त राष्ट्रसंघ) लाई प्रतिनिधित्व गर्छ। उक्त छलले ती दस राजाहरू (संयुक्त राष्ट्रसंघ) ले वेश्याप्रति (पापासत्ता) प्रकट गर्ने घृणामा योगदान पुऱ्याउँछ, जसका कारण तिनीहरूले “उसलाई उजाड र नाङ्गो बनाउनेछन्,” र “उसको मासु खानेछन्, र उसलाई आगोले जलाउनेछन्।”

अनि तिमीले पशुमाथि देखेका ती दस सिङहरू—तिनीहरूले त्यस वेश्यालाई घृणा गर्नेछन्, र उसलाई उजाड र नाङ्गै पार्नेछन्, र उसको मासु खानेछन्, र उसलाई आगोले जलाउनेछन्। किनकि परमेश्वरले उहाँको इच्छा पूरा गर्न, र एउटै मन हुने, र परमेश्वरका वचनहरू पूरा नहुँदासम्म आफ्नो राज्य पशुलाई दिनका लागि तिनीहरूका हृदयमा राख्नुभएको छ। अनि तिमीले देखेकी ती स्त्री त्यही महान् शहर हो, जसले पृथ्वीका राजाहरू माथि शासन गर्दछ। प्रकाश १७:१६-१८.

संयुक्त राष्ट्रसंघ (सातौँ राज्य) ले पापत्वलाई नष्ट गर्नेछ, यद्यपि उनीहरूले भर्खरै मात्र आफ्नो राज्य उसलाई दिएका हुनेछन्, किनकि तिनीहरूले “छोटो समय”सम्म शासन गर्छन्।

अनि त्यहाँ सात राजा छन्: पाँच जना पतित भइसकेका छन्, र एक जना छन्, र अर्को अझै आएको छैन; अनि जब ऊ आउँछ, उसले थोरै समयसम्म रहनुपर्छ। प्रकाश १७:१०.

आइतबारसम्बन्धी व्यवस्थाको समयमा, बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य, प्रकाश १३ को पृथ्वीको पशु (संयुक्त राज्य अमेरिका), आफ्नो सत्ताको सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षहरू भर्खरै पूरा गरिसकेको हुन्छ, जस अवधिमा बाइबलीय भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, प्रकाश १३ को समुद्रको पशु (पोपतन्त्र), यशैया अध्याय २३ का ती सत्तरी प्रतीकात्मक

वर्षहरूभरि बिसिँएको रहेको हुन्छ।

त्यस दिन यस्तो हुनेछ कि टायर एक राजाका दिनहरू सरह सत्तरी वर्षसम्म बिसिँइनेछ; सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि टायर वेश्याले झैँ गीत गाउनेछ। हे बिसिँएकी वेश्या, वीणा लेऊ, सहरभरि घुम; मधुर स्वर निकाल, धेरै गीतहरू गा, ताकि तिमी फेरि सम्झिइयौ। अनि सत्तरी वर्षको अन्त्यपछि यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुले टायरलाई भेट दिनुहुनेछ, र त्यो फेरि आफ्नो ज्यालातर्फ फर्कनेछ, र पृथ्वीको सतहमाथि रहेका संसारका सबै राज्यहरूसित व्यभिचार गर्नेछ। यशैया 23:15-17.

आइतबारको व्यवस्था लागू हुने बेला बाइबलीय भविष्यवाणीको सातौँ राज्य—दश राजाहरू (संयुक्त राष्ट्रसंघ)—ले शासन गर्न थाल्छ; तर त्यो केवल छोटो समयका लागि मात्र हुन्छ, किनकि त्यसपछि ती दश राजाहरूमध्ये प्रमुख राजा सारा संसारलाई पशुको संरचनाअन्तर्गत, अर्थात् कलीसिया र राज्यको संयुक्त संरचनाअन्तर्गत, जबरजस्ती समायोजित गराउने कार्य आरम्भ गर्दछ, र यही कुरा पशुको प्रतिमाको रूपमा प्रतीकित गरिएको छ।

अनि मैले पृथ्वीबाट अर्को एउटा पशु माथि उक्लिएको देखें; त्यसका थुमाहरू थुमाजस्तै दुईवटा थिए, तर त्यो अजिङ्गरझैँ बोल्थ्यो। त्यसले आफ्नो सामु रहेको पहिलो पशुको सम्पूर्ण अधिकार चलाउँछ, र पृथ्वी तथा त्यसमा बसोबास गर्नेहरूलाई त्यस पहिलो पशुको पूजा गराउँछ, जसको घातक घाउ निको पारिएको थियो। त्यसले महान् चमत्कारहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूको दृष्टिमा स्वर्गबाट पृथ्वीमा आगो झारिदिन्छ। अनि पशुको सामु गर्न पाएको ती चमत्कारहरूको माध्यमद्वारा त्यसले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई छल गर्दछ, र पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई यसो भन्दै भन्छ कि तरवारको घाउ लागेको तर जीवित रहेको त्यस पशुको एउटा प्रतिमा बनाऊन्। प्रकाश 13:11-14।

पृथ्वीका पशु (संयुक्त राज्य अमेरिका) को प्रतीकवादको एक प्रमुख तत्त्व, जो थुमाजस्तै रूपमा आरम्भ भएर अन्ततः अजिङ्गरझैँ बोल्दै समाप्त हुन्छ, यसको बोलाइ हो। अगमवाणीय रूपमा “बोल्नु” ले व्यवस्थापिका र न्यायिक अधिकारीहरूको कार्यलाई सङ्केत गर्दछ।

“कुनै राष्ट्रको बोलाइ भनेको त्यसका विधायिका र न्यायिक अधिकारहरूको कार्य हो।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ४४३।

जब संयुक्त राज्य अमेरिकाले पहिलोपटक थुमाजस्तै बोली बोल्थ्यो, तब त्यसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान उत्पन्न गर्‍यो, र यसरी पापसी तथा युरोपका राजाहरूको सतावटबाट भाग्नेहरूका लागि शरणस्थलको एउटा देश स्थापना गर्‍यो।

अनि पृथ्वीले त्यस स्त्रीलाई सहायता गर्‍यो, र पृथ्वीले आफ्नो मुख खोल्‍यो, र अजिङ्गरले आफ्नो मुखबाट उछालेको बाढीलाई निल्यो। प्रकाश 12:16.

सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षहरूको अन्त्यमा, पृथ्वीको पशुले फेरि बोल्दछ, तर त्यसबेला त्यसले अजिङ्गरझैँ बोल्दछ, किनकि त्यसले आइतवारको आराधनालाई लागू गराउँछ, जुन पोपीय अधिकारको छाप हो। जब पोपीय अधिकारको छाप लागू गराइन्छ, तब पोपतन्त्रलाई स्मरण गरिन्छ, र त्यसैलाई स्मरण गरिन्छ, जब त्यो आज्ञा, जसलाई कहिल्यै बिसिँनु नपर्ने थियो, पालन गर्न अवैध बनाइन्छ।

विश्रामदिनलाई सम्झ, त्यसलाई पवित्र राख्नु। छ दिनसम्म तैले परिश्रम गर र आफ्ना सबै काम गर; तर सातौँ दिन परमप्रभु तेरा परमेश्वरको विश्रामदिन हो; त्यस दिन तैले कुनै काम गर्नु हुँदैन—न तैले, न तेरो छोरो, न तेरी छोरी, न तेरो कमारा, न तेरी कमारी, न तेरा चौपाया-पशु, न तेरा ढोकाभित्रको परदेशीले। किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश, पृथ्वी, समुद्र, र तिनमा भएका सबै थोक बनाउनुभयो, र सातौँ दिन विश्राम गर्नुभयो; यसैकारण परमप्रभुले विश्रामदिनलाई आशिष् दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र ठहराउनुभयो। प्रस्थान 20:8-11.

त्यसपछि राष्ट्रिय धर्मत्यागको परिणामस्वरूप राष्ट्रिय विनाश आउँछ, र संसारलाई आर्मागिडोनतर्फ डोर्‍याउने ती तीन शक्तिहरू एकआपसमा हातेमालो गर्छन्।

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपसत्ताको संस्थालाई लागू गर्ने आदेशद्वारा, हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्णतः विच्छेद गर्नेछ। जब प्रोटेस्टेन्टवादले रोमी शक्तिको हात समात्न खाडलपारि आफ्नो हात फैलाउनेछ, जब त्यसले अध्यात्मवादसँग हातेमालो गर्न अतल खाडमाथि आफ्नो हात पुर्‍याउनेछ, जब यस त्रिविध गठबन्धनको प्रभावमा हाम्रो देशले प्रोटेस्टेन्ट र गणतान्त्रिक शासनको रूपमा आफ्नो संविधानका हरेक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपसम्बन्धी मिथ्याताहरू तथा भ्रमहरूको प्रचारका लागि प्रबन्ध गर्नेछ, तब हामी जान्न सक्छौं कि शैतानको अद्भुत कार्यको समय आइपुगेको छ र अन्त्य निकट छ।” Testimonies, volume 5, 451.

जब “प्रोटेस्टेन्टवाद” (संयुक्त राज्य अमेरिका), “रोमी शक्ति” (भ्याटिकन) र “आत्मावाद” (संयुक्त राष्ट्र), आइतबारको व्यवस्थामा हातेमालो गर्छन्, तब तिनीहरूले संसारलाई आरमागेदोनतर्फ डोर्‍याउन थाल्छन्, जसको अर्थ यस्तो रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ कि पहिले संसारलाई एक-विश्व सरकारको अधिकार स्वीकार गर्न बाध्य पारिन्छ; यस्तो सरकार मण्डली र राज्यबाट बनेको हुन्छ, र तिनको परस्पर सम्बन्धमा नियन्त्रण मण्डलीकै हातमा हुन्छ। पृथ्वीको पशुद्वारा प्रयोग गरिने चमत्कारहरूको शक्तिले टायरकी वेश्याको पृथ्वीका राजाहरूको व्यभिचार मात्र गराउँदैन, तर त्यसले पशुको विश्वव्यापी मूर्तिको “बोलाइ” लाई पनि लागू गराउँछ। भविष्यवाणीगत परिभाषाअनुसार यसको अर्थ, एक-विश्व सरकारसँग एउटा व्यवस्थापिका निकाय (न्यूयोर्कमा अवस्थित), र एउटा न्यायिक निकाय (हेगमा अवस्थित) हुनैपर्छ।

र त्यसले पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई ती चमत्कारहरूका माध्यमबाट, जुन त्यसलाई पशुको सामु गर्न शक्ति दिइएको थियो, छल गर्दछ; र पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई यसो भन्दै कि तरवारले घाइते भएको, तैपनि जीवित रहेको पशुको एउटा प्रतिमा बनाउन्। अनि त्यसलाई पशुको प्रतिमालाई प्राण दिन शक्ति दिइएको थियो, ताकि पशुको प्रतिमाले बोलोस् पनि, र पशुको प्रतिमाको पूजा नगर्ने जति सबैलाई मारिन लगाओस्। अनि त्यसले सबैलाई—सानादेखि ठूलासम्म, धनी र गरीब, स्वतन्त्र र दास—आफ्नो दाहिने हातमा वा आफ्नो निधारमा एउटा छाप लिन बाध्य पार्दछ; र जससँग त्यो छाप, वा पशुको नाम, वा त्यसका नामको संख्या छैन, त्यसबाहेक कसैले किनबेच गर्न नपाओस्। यहाँ बुद्धि छ। जससँग समझ छ, त्यसले पशुको संख्या गणना गरेको; किनकि त्यो मानिसको संख्या हो; र त्यसको संख्या छ सय छैसठ्ठी हो। प्रकाश 13:14-18.

पृथ्वीको पशु (संयुक्त राज्य अमेरिका) ले सम्पूर्ण संसारलाई पशुको विश्वव्यापी प्रतिरूप स्वीकार गर्न छल गर्नेछ, त्यही प्रतिरूप जुन संयुक्त राज्य अमेरिकाले निर्माण गरेको थियो जब त्यसले आइतबारको व्यवस्था तर्फ अगुवाइ गर्‍यो र अन्ततः त्यसलाई लागू गरायो। त्यसपछि त्यसले एउटै-विश्व सरकारलाई मृत्युदण्डको धम्की, र/वा आर्थिक दण्डको भय देखाई आफ्ना व्यवस्थाहरू लागू गराउन अधिकार प्रदान गर्नेछ। राजा दारियसको छल, अगमवाणीमा बारम्बार पहिचान गरिएको राजाहरूको छलको प्रतीक हो; किनकि जब पृथ्वीको पशुले संसारलाई एउटै-विश्व सरकार स्वीकार गर्न बाध्य पार्न थाल्छ, तब संसारलाई त्यस व्यवस्थालाई स्वीकार गर्न बाध्य पार्न प्रयोग गरिने तर्क यो हुन्छ कि राष्ट्रहरूलाई क्रुद्ध तुल्याएको शक्ति (इस्लाम) लाई विश्वव्यापी युद्धद्वारा प्रतिरोध गरिनुपर्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाले पोपीय अधिकारको छाप लागू गराउँछ, किनकि परमेश्वरका न्यायहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतवार-व्यवस्थासम्म पुग्दा यस्तो संकटपूर्ण अवस्था ल्याएका थिए कि समाधानका रूपमा क्याथोलिकतन्त्रका देवताकहाँ फर्किएमा क्रमशः बढ्दै गइरहेका आर्थिक कष्टहरूको अन्त हुनेछ भन्ने प्रस्ताव राखियो। तर आइतवार-व्यवस्थाको समयमा, तल्लो पर्खालमुनिबाट भित्र छिरेको शत्रुले राष्ट्रिय विनाशको न्याय ल्याउँछ।

“अनि त्यसपछि महान् छलकर्ता मानिसहरूलाई यसरी विश्वस्त तुल्याउनेछ कि परमेश्वरको सेवा गर्नेहरू नै यी विपत्तिहरूको कारण हुन्। जस वर्गले स्वर्गको अप्रसन्नता भड्काएको छ, तिनले आफ्ना सबै दुःखकष्टहरू तिनैमाथि थोपर्नेछन्, जसको परमेश्वरका आज्ञाहरूमा आज्ञाकारिता अपराधीहरूका निम्ति निरन्तर धिक्कार भएको छ। यो घोषणा गरिनेछ कि आइतबारको सब्बाथको उल्लङ्घनद्वारा मानिसहरूले परमेश्वरलाई अपमान गरिरहेका छन्; कि यस पापले यस्ता विपत्तिहरू ल्याएको छ, जुन आइतबार पालनालाई कडाइका साथ लागू नगरिएसम्म अन्त्य हुने छैनन्; र चौथो आज्ञाको दाबी प्रस्तुत गर्नेहरू, यसरी आइतबारप्रतिको आदर नष्ट गर्दै,

जनतालाई अशान्त पार्नेहरू हुन्, जसले तिनीहरूको ईश्वरीय कृपा र लौकिक समृद्धिमा पुनर्स्थापनालाई रोकिरहेका छन्। यसरी प्राचीनकालमा परमेश्वरका सेवकमाथि लगाइएको आरोप फेरि दोहोर्याइनेछ, र त्यही समान रूपमा ठोस आधारहरूमा: 'अनि यस्तो भयो, जब आहाबले एलियालाई देख्यो, तब आहाबले उसलाई भन्यो, के इस्राएललाई दुःख दिने तँ नै होस्? अनि उसले उत्तर दियो, मैले इस्राएललाई दुःख दिएको छैन; तर तँले र तेरो पिताको घरानाले, यसमा कि तिमीहरूले परमप्रभुका आज्ञाहरू त्यागेका छौ, र तँले बालीमहरूको पछि लागेको छस्।' 1 Kings 18:17, 18. जब झूटा आरोपहरूद्वारा जनताको क्रोध भड्काइनेछ, तब तिनीहरूले परमेश्वरका सन्देशवाहकहरूप्रति त्यही प्रकारको मार्ग अवलम्बन गर्नेछन्, जुन धर्मत्यागी इस्राएलले एलियाप्रति अवलम्बन गरेको थियो।" द ग्रेट कन्ट्रोवर्सी, 590.

प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायको "ठूलो भूकम्प" को "घडी" मा, इस्लामसम्बन्धी "तेस्रो विपत्ति", अर्थात् सातौँ तुरही, त्यसपछि बज्छ, र त्यसले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउनेछ। इस्लामविरुद्ध राष्ट्रहरूको त्यही क्रोध संसारलाई त्यही खोक्रो प्रतिज्ञा स्वीकार गर्न छल गर्न प्रयोग गरिनेछ, जुन प्रतिज्ञा भर्खरै पृथ्वीको पशुको लागि असफल भइसकेको थियो। त्यो खोक्रो प्रतिज्ञा यस्तो थियो: पापीय अधिकारको छापद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने क्याथोलिकवादको अधिकारमा अधीन भएपछि, परमेश्वरका बढ्दो न्यायहरू रोकिनेछन्। संयुक्त राज्य अमेरिकाका लागि पहिले नै अप्रभावी सिद्ध भइसकेको त्यो प्रतिज्ञा त्यसपछि आतंकित संसारलाई दिइने प्रतिज्ञाका रूपमा प्रयोग गरिनेछ।

यो आग्रह गरिनेछ कि यदि संसारका राष्ट्रहरू केवल सहमत भई इस्लामद्वारा ल्याइएको युद्धलाई सम्बोधन गर्ने उद्देश्यले एक-विश्व सरकार स्थापना हुन अनुमति दिने हो भने, स्थिरता पुनः फर्कनेछ। इस्लाम नै धर्मशास्त्रहरूमा चिन्हित गरिएको त्यही शक्ति हो जसले प्रत्येक मानिसलाई इस्लामको विरुद्धमा एकसाथ ल्याउँछ, तर त्यसरी एकसाथ आउनु राजाहरूको अन्तिम छल हो।

परमप्रभुका दूतले तिनलाई भने, हेर, तिमी गर्भवती छौ, र तिमीले एउटा छोरा जन्माउनेछौ, र तिमीले उसको नाउँ इश्माएल राख्नेछौ; किनकि परमप्रभुले तिम्रो दुःख सुन्नुभएको छ। अनि ऊ जङ्गली मानिस हुनेछ; उसको हात हरेक मानिसको विरुद्धमा हुनेछ, र हरेक मानिसको हात उसको विरुद्धमा हुनेछ; अनि ऊ आफ्ना सबै दाजुभाइहरूको सामु बसोबास गर्नेछ। उत्पत्ति 16:11, 12।

इश्माएल इस्लाम धर्मको आत्मिक पिता हुन्। यो सत्य हो कि इस्लामका पिता मोहम्मद इतिहासमा सातौँ शताब्दीसम्म प्रकट भएका थिएनन्, तर अन्तिम दिनहरूमा रहेका आत्मिक मानिसहरूको प्रतिनिधित्व गर्न परमेश्वरले प्राचीन शाब्दिक मानिसहरूलाई प्रयोग गर्नुहुन्छ।

इस्राएलका राजा, तथा उसका उद्धारकर्ता सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: म पहिलो हुँ, र म नै अन्तिम हुँ; र मबाहेक कुनै परमेश्वर छैन। अनि मझैँ कसले पुकार्नेछ, र त्यसलाई घोषणा गर्नेछ, र मेरा लागि क्रमबद्ध गर्नेछ, जबदेखि मैले प्राचीन जातिलाई नियुक्त गरेँ? अनि आउने कुराहरू, र जो आउनेछन्, तिनीहरूले तिनलाई देखाऊन्। यशैया ४४:६, ७।

इश्माएल जन्मिनुभन्दा अघि नै उसको नाम राखिएको थियो र उसको भविष्यसूचक भूमिका पहिचान गरिएको थियो। उसका आत्मिक सन्तानहरूको हात "हरेक मानिसको विरुद्ध" हुनेछ, र "हरेक मानिसको हात" "उसको" विरुद्ध हुनेछ। अनि प्रगतिशील उदारवादको मूर्ख शिक्षाको विपरीत, बाइबलले सिकाउँछ कि इश्माएल "आफ्ना सबै भाइहरूको सामु" बस्नेछ। तिनीहरू आफ्नो वरिपरिको संस्कृतिमा आत्मसात् हुँदैनन्; बरु, तिनीहरूमध्ये धेरैले त्यसको निन्दा गर्छन्, त्यसको विरुद्ध विरोध जनाउँछन् र त्यसमा आक्रमण गर्छन्। इश्माएलको आत्मा यो हो कि "ऊ" "जंगली मानिस" हुनेछ। इस्लामिक विश्वासभित्र शान्तिपूर्ण कुनै वर्ग अस्तित्वमा छ भन्ने धारणा न त परमेश्वरको वचनमा टिक्छ, न त कुरानमा।

दानियेल अध्याय छमा वर्णित दुई राष्ट्रपति र एक सय बीस प्रधानहरूको छलले, रोमको नियन्त्रणान्तर्गत एक-विश्व सरकार कार्यान्वयन गर्ने उद्देश्य र त्यसको तात्कालिकता "तेस्रो हाय" भएको इस्लामी युद्धको तीव्र बन्दै गएको संकटको समाधान गर्नु हो भन्ने विश्वासमा डोन््याइँदा दस राजामाथि ल्याइने छलको पहिचान गराउँछ। जब पशुको मूर्ति

खडा गरिन्छ र “बोल्न” समर्थ बनाइन्छ, तब संसारले धेरै ढिलो भइसकेपछि थाहा पाउनेछ कि पापतन्त्रको उद्देश्य सातौँ-दिनको शबाथ मान्नेहरूलाई सम्बोधन गर्नु हो (दानियेल), न कि असुरक्षित दक्षिणी पर्खालबाट भित्र पसेको शत्रुलाई।

“परमेश्वरको वचनले आसन्न संकटबारे चेतावनी दिएको छ; यदि यसलाई बेवास्ता गरियो भने, प्रोटेस्टेन्ट संसारले रोमका उद्देश्यहरू वास्तवमा के हुन् भन्ने कुरा केवल तब मात्र थाहा पाउनेछ, जब पासोबाट उम्किन धेरै ढिलो भइसकेको हुनेछ। ऊ मौन रूपमा शक्तिमा वृद्धि गर्दैछे। उसका सिद्धान्तहरूले विधानसभाका कक्षहरूमा, मण्डलीहरूमा, र मानिसहरूको हृदयमा आफ्नो प्रभाव पारिरहेका छन्। ऊ आफ्ना उच्च र विशाल संरचनाहरू थुपारिरहेकी छे, जसका गोप्य अन्तःकक्षहरूमा उसका विगतका सतावटहरू फेरि दोहोरिनेछन्। चुपचाप र शङ्कारहित रूपमा, प्रहार गर्ने समय आउँदा आफ्नै उद्देश्यहरू सिद्ध गर्नका लागि ऊ आफ्नो शक्ति सुदृढ पारिरहेकी छे। उसले चाहेको सबै केवल अनुकूल स्थान हो, र त्यो उसलाई पहिले नै दिइँदैछ। रोमी तत्त्वको उद्देश्य के हो, त्यो हामी चाँडै देख्नेछौँ र अनुभव गर्नेछौँ। जसले परमेश्वरको वचनमा विश्वास गर्नेछ र त्यसको आज्ञापालन गर्नेछ, उसले यसैकारण निन्दा र सतावट भोग्नेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोवर्सी, 581.

पोपतन्त्रद्वारा कार्यान्वित संयुक्त राष्ट्रसंघको छल, जसले तिनीहरूका हृदयको प्रतिशोध उत्पन्न गर्छ, धर्मशास्त्रहरूमा बारम्बार चित्रित गरिएको छ, र दारियसको कथा यस सत्यको एक प्रमुख उदाहरण हो। यो यस्तो छल हो, जो पहिले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पूरा गरिन्छ र त्यसपछि संसारमाथि दोहोर्याइन्छ। यस सत्यलाई एलिया र येजेबेलको कथामा पहिचान गरिएको छ, त्यसपछि फेरि यूहन्ना बप्तिस्मा दिने र हेरोदियासको कथामा, साथै ख्रीष्टको क्रूसारोपणमा पनि। इस्लामद्वारा जातिहरूलाई क्रुद्ध तुल्याउनु पोपतन्त्रिक शक्तिले प्रयोग गर्ने त्यही युक्ति हो, जसले उसलाई संसारभरिका सब्बाथ-पालकहरूमाथि आक्रमण गर्नका लागि अनुकूल आधारभूमि प्रदान गर्छ।

इस्लामको पहिलो उल्लेख इश्माएललाई पवित्रशास्त्रमा प्रस्तुत गरिएको प्रसङ्ग हो, र संसारको अन्त्यमा इस्लामको पहिचान गरिएको भूमिका—सारा संसारलाई एउटा सार्वभौमिक त्रासमा पार्नु, ताकि तिनीहरूले समाधानको रूपमा कुनै पनि प्रस्ताव स्वीकारून्—यही नै त्यो कुरा हो जसले छललाई सम्पन्न हुन दिन्छ। यही छलले संयुक्त राष्ट्रसंघलाई (दश राजाहरूलाई) परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्न प्रेरित गर्छ, र आफ्नो राज्य (सातौँ राज्य) पोपसत्तालाई (पशुलाई) दिन सहमत गराउँछ।

दारियसद्वारा चित्रित गरिएको छल, र अन्य भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूले, इस्लामले राष्ट्रहरूलाई क्रोधित तुल्याउने भूमिकालाई, संयुक्त राष्ट्रसंघद्वारा पोपतन्त्र नष्ट गरिनुको अन्तिम कारणलाई, र त्यत्तिकै महत्त्वपूर्ण रूपमा, आधुनिक बाबेलको शिरको रूपमा स्थापित गरिने सातमध्ये एक अर्थात् आठौँ राज्यको रहस्य वरिपरिको परिस्थितिहरूलाई समेट्छ।

सिंहहरूको खोरमा दानियेल अत्यन्त जटिल भविष्यसूचक प्रतिरूप हो, तर यसको बुझाइ केवल “line upon line” को पद्धति लागू गर्दा मात्र उपलब्ध हुन्छ।

हामी अर्को लेखमा दानिएल अध्याय छको निरन्तरता अघि बढाउनेछौँ।

“जब हामी, एक जातिको रूपमा, यस पुस्तकले हाम्रो लागि के अर्थ राख्दछ भन्ने कुरा बुझ्नेछौँ, तब हाम्रो माझ एक महान् पुनर्जागरण देखिनेछ।” Testimonies to Ministers, 113.